Allah’a yemin ederim ki, sizden kim hakkı olmayan bir şeyi alırsa, Kıyamet Günü'nde mutlaka boynuna dolanmış bir şekilde Allah'ın huzuruna çıkar

Ebû Humeyd es-Sâidî -radıyallahu anh-’dan rivayet edildiğine göre şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Benî Süleym kabilesinin zekâtlarını toplamakla görevli olarak İbnü'l-Lütbiyye adında bir adamı tayin etti. Görevini tamamlayıp döndüğünde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onun hesabını gördü. O da: “Bu sizin malınızdır; şu da bana hediye edilendir.” dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: “Eğer doğru söylüyorsan, babanın ve annenin evinde otursaydın da bakalım sana o hediyeler gelir miydi?” Sonra bize bir hutbe irat etti. Allah'a hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdu: “Bundan sonra şunu bilin ki ben, Allah'ın bana verdiği görevlerden birinde içinizden bir kimseyi görevlendiriyorum. Sonra o kişi gelip: ‘Bu sizin malınızdır, bu da bana hediye edildi.’ diyor. Eğer doğru söylüyorsa, babasının ve annesinin evinde otursaydı da hediyesi kendisine gelseydi ya! "Allah’a yemin ederim ki, sizden kim hakkı olmayan bir şeyi alırsa, Kıyamet Günü'nde mutlaka boynuna dolanmış bir şekilde Allah'ın huzuruna çıkar. Ben, sizden birinin Allah'ın huzuruna sırtında böğüren bir deve, böğüren bir sığır veya meleyen bir koyun taşıyarak gelmesini asla istemem.” Daha sonra Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- elini kaldırdı; hatta koltuk altının beyazlığı görüldü ve şöyle buyurdu: “Allah'ım! Tebliğ ettim mi?” Ebû Humeyd es-Sâidî -radıyallahu anh- şöyle demiştir: Ben bunu kendi gözümle gördüm ve kendi kulağımla işittim.

[Sahih Hadis] [Muttefekun aleyh]

Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- İbnü'l-Lütbiyye adındaki bir adamı Benî Süleym kabilesinin zekâtlarını toplamakla görevlendirdi. O da görevini tamamlayıp Medine'ye dönünce, Resûlullah ondan topladığı ve harcadığı malların hesabını istedi. Bunun üzerine İbnü'l-Lütbiyye şöyle dedi: “Bu, zekât olarak topladığım sizin malınızdır; şu ise bana hediye edilmiştir.” Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- ona şöyle buyurdu: “Eğer doğru söylüyorsan, babanın ve annenin evinde otursaydın da sana hediye verilip verilmeyeceğine baksaydın ya! Çünkü sana bu hediyelerin verilmesinin sebebi, yürüttüğün görev ve sahip olduğun yetkidir. Eğer evinde oturuyor olsaydın, sana hiçbir hediye verilmezdi. Bu sebeple, sırf hediye adı altında sana ulaştığı için onları kendine helâl sayman doğru değildir.” Bunun ardından Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- öfkeli bir hâlde minbere çıktı ve insanlara hitap etti. Allah'a hamd ve sena ettikten sonra şöyle buyurdu: “Bundan sonra şunu bilin ki, ben içinizden bir kimseyi Allah'ın bana tasarruf yetkisi verdiği zekât ve ganimet mallarını toplamak ve idare etmek üzere görevli olarak tayin ediyorum. Fakat o, görevinden dönünce gelip şöyle diyor:” Bu sizin için ve bu da bana verilen bir hediye! “Babası ile annesinin evinde otursaydı da bakalım kendisine hediye gelir miydi? Allah'a yemin ederim ki, sizden kim hakkı olmadığı hâlde kendisine verilen bir şeyi alırsa, Kıyamet Günü onu boynunda taşıyarak Allah'ın huzuruna

çıkacaktır. Eğer aldığı şey bir deveyse, böğürerek; bir sığırsa, böğürerek; bir koyunsa, meleyerek onu boynunda taşıyacaktır.” Sonra ellerini iyice yukarı kaldırdı; öyle ki orada oturanlar koltuk altlarının beyazlığını gördüler. Ardından şöyle buyurdu: “Allah'ım! Senin hükmünü onlara tebliğ ettim. (Etrafında toplananlara) Sizlere Allah'ın hükmünü ilettim.” Bunun üzerine Ebû Humeyd Es-Sâidî -radıyallahu anh-: bu olayı bizzat kendi gözleriyle gördüğünü ve kendi kulaklarıyla işittiğini haber vermiştir.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5791